

Het Wilhelmientje

nr. 29, december 2020

Verenigingsmagazine Fanfare Wilhelmina
Opgericht: 1 november 1898
Bezoekadres: Kloosterstraat 7 te Groesbeek
Postadres: Postbus 233, 6560 AE Groesbeek
IBAN nummer: NL22 RABO 0117.4039.97 t.n.v.
Muziekvereniging Fanfare Wilhelmina
Website: www.fanfarewilhelminagroesbeek.nl

Contact:

Trudy Rikken-Roelofs 06-30658323
Miel Fransen 06-30232725

Bestuurssamenstelling:

Miel Fransen, voorzitter
Trudy Rikken, penningmeester
Marieke Overduin, secretaris
Arno Kamps, bestuurslid
Michel Kleuters, bestuurslid
Bo Cillessen, bestuurslid
Henk Meijers, bestuurslid

Theo Hermsen, erevoorzitter
Reinier Driessen sr., erelid
Burgemeester Mark Slinkman, beschermheer

Jeugdbestuur

Inge Roelofs, voorzitter
Britt Kuijpers, secretaris
Bo Cillessen, bestuurslid
Lieke Bouwman, bestuurslid

Dirigenten:

Fanfare: Louis van de Waarsenburg
Opleidingsorkest: Femke Tijen
Slagwerkgroep: Giel Verstraten

Docenten:

Klein koper: Femke Tijen
Groot koper: Gert-Jan Rongen
Saxofoon: Robert Prinsen
Slagwerk: Niels van der Neut

Redactie Wilhelmentje:

Miel Fransen
Moniek Leenders
info@fanfarewilhelminagroesbeek.nl

Wijzigingen persoonsgegevens? Geef het door!

Zijn jouw persoonlijke gegevens veranderd? Is bijvoorbeeld jouw adres gewijzigd vanwege een verhuizing? Of heb je alleen een nieuw e-mailadres of telefoonnummer? Geef deze wijzigingen door via: info@fanfarewilhelminagroesbeek.nl

Like ook onze facebookpagina!

facebook.com/fanwilhelmina

Van de Bestuurstafel

Beste Muziekvrienden,

De feestdagen komen eraan en ook Wilhelmina is daar druk mee bezig. Dankzij de inzet van vele vrijwilligers wordt het centrum van Groesbeek weer voorzien van sfeerverlichting aan de gevels en ook worden in 100 kerstbomen lichtjes gehangen. Helaas is het door het coronavirus niet mogelijk om de oudejaarsviering in de Cosmas en Damianuskerk muzikaal te omlijsten. Een traditie die al meer dan 50 jaar bestaat. Verder hebben we op een paar repetities na ook niet meer gezamenlijk kunnen repeteren in ons clublokaal. Gelukkig zijn de lessen van onze leerlingen wel allemaal door gegaan. Er worden plannen gemaakt dat ze half 2021 weer op examen kunnen.

Veel activiteiten hebben geen doorgang gevonden dit jaar waardoor we ook minder inkomsten hebben mogen ontvangen. We zijn als bestuur zeer te spreken over de inkomsten die wel gewoon zijn doorgegaan: contributie van de leden, lesgeld, subsidie gemeente, betalingen van donateurs en sponsorgelden. Hopelijk kan de gemeente nog wat aanpassen aan de huur want we hebben immers geen of weinig vreugde van het gebruik van het gebouw mogen ervaren. De Rabo Clubactie heeft ook een mooi bedrag opgeleverd in deze financiële moeilijke tijden. En de sponsorcommissie is erin geslaagd een nieuwe hoofdsponsor te vinden. Welkom aan De Bank uit Heijen.

Zie verder in deze uitgave ook weer de rubriek "Op de Koffie bij" . Deze heeft u de vorige keer moeten missen, maar deze keer maken we het dubbel en dwars goed!

Na de zomervakantie zijn we weer gestart met muziekprojecten op de Groesbeekse scholen; in 6 weken tijd wordt in de groepen 3,4 en 5 aandacht besteedt aan muziek. De door ons aangeschafte kunststof blokfluiten en trompetten worden hiervoor ingezet. Hopelijk kunnen we bij de eindpresentatie in juni veel nieuwe leerlingen inschrijven.

Ook zijn we na de zomervakantie gestart met een pilot met de slagwerkgroep van Jubilate Deo om gezamenlijk muziek te maken, zie ook verderop in dit Wilhelmentje. De eerste berichten die we hiervan hebben ontvangen zijn veelbelovend voor de toekomst.

Ja, hoe ziet het eruit de komende tijd, kunnen we een nieuwjaarsreceptie organiseren waarbij we zoals altijd de jubilarissen huldigen? Kunnen we iemand de Wilhelmina Pluim 2020 uitreiken of is die niet gevonden nu we bijna het hele jaar stil hebben moeten zitten? We hebben als bestuur wel gewoon een agenda gemaakt en zien wel of het allemaal door kan gaan. Houd de nieuwsbrief allemaal goed in de gaten.

Tenslotte wens ik u allemaal hele fijne feestdagen toe en alle goeds voor het nieuwe jaar 2021.

Het gaat u allemaal goed en denk om uw gezondheid!

Veel leesplezier!
Miel Fransen (voorzitter)

Voorwoord

Louis van de Waarsenburg

Beste allemaal,

Ons muzikantenleven staat op zijn kop.

Om het coronavirus uit te roeien staat ieders dagelijks leven op zijn kop. We moeten allemaal zoveel mogelijk thuisblijven; openbare gelegenheden zoals cafés en restaurants, kantine van sportverenigingen enz zijn dicht en ook het gezamenlijk musiceren is op dit moment een te groot risico.

Ons jaarlijks themaconcert wordt helaas voor de derde keer verplaatst naar een andere datum. Ondanks al deze tegenslagen moeten we niet bij de pakken neer gaan zitten en positief blijven. Daarom zou ik willen vragen pak je instrument regelmatig uit en speel je partijen eventueel samen met de mp3's die op de Wilhelmina server staan en je zult merken dat het je energie geeft, het brengt leven in de brouwerij!! Aldus Raymond Saedt en Theo Wijers, brouwerij zal wel heel letterlijk genomen worden. We gaan volgend jaar samen het themaconcert weer succesvol neerzetten, daar heb ik geen twijfel over.

Een tijd geleden werd via een filmpje (Miel) gevraagd ook een ludiek filmpje te maken en dat bijvoorbeeld op de Wilhelmina app te plaatsen. Nou dat hebben we massaal gedaan, niet dus, volgens mij zou dat best heel goed kunnen werken en dan denk ik niet alleen aan musiceren maar dat zou ook een ludiek toneelstukje kunnen zijn of een grappige ingesproken anekdote. Zo kunnen we samen toch op enige wijze contact met elkaar houden, dus voel je vrij!

Blijf gezond en houd moed!

Louis van de Waarsenburg, Algeheel muzikaal leider

Op de koffie bij...

The one and only Henk Meijers himself !!

Wat een eer! De enige echte columnist (en ook gitarist; daarover later meer...) van de populaire rubriek 'Op de koffie bij' schenkt vandaag zelf de koffie in. De rollen zijn dus omgedraaid; Henk is nu degene die het vragenvuur van voorzitter Miel ondergaat. Maar ook dat gaat hem goed af!

Hoe is dat zo gekomen?

Het idee om Henk te interviewen is volgens insiders ontstaan tijdens de Nieuwjaarsreceptie op 5 januari 2020. Ondergetekende, Germa Driessen, deelde die dag niet alleen 3 Nieuwjaarskussen uit aan Henk (dat was toen nog de gewoonste zaak van de wereld...) maar vooral ook complimenten voor zijn vlotte pen en leuke schrijfstijl. Het schijnt dat Germa toen tegen Henk heeft gezegd dat zij een keer bij Henk op de koffie zou komen voor een interview in dit clubblad. Dat is Henk niet vergeten. Germa wel. Oorzaak? Waarschijnlijk die heerlijke rode wijn van Frans en Marie...

Dus toen Miel ergens begin november belde met Germa met de vraag of het interview gepland kon worden reageerde zij in eerste instantie enorm verbaasd en verrast. Maar meteen ook enthousiast. Dus werd er een datum geprikt en op donderdagavond 12 november was het zo ver.

Op naar De Biesselt

In Germa's Fiat 500 - dus zeker niet op anderhalve meter afstand, maar wèl met mondkapjes - gingen Germa en Miel op weg naar het bosrijke gebied nabij Het Zwaantje. Navigator Miel had in het pikkedonker moeite de juiste straat te vinden, maar bij de 2e poging kwam het goed. Midden in het bos kwamen we bij een mooi verbouwde bungalow, met de bekende Volvo voor de deur. Check! Henk was er al helemaal klaar voor. Hij stond ons bij het hek op te wachten.

Koffie met flappen

De koffie moet nog even wachten. Eerst een korte rondleiding door

het fraai verbouwde huis met mooie vide. Daar op die eerste verdieping is het domein van Henk. Hij showt trots zijn gitaren en nog wat instrumenten, waaronder uiteraard saxofoons. Henk speelt dagelijks, al is het soms maar 10 minuten. Het kan haast niet anders of Marian wordt bij tijd en wijle getraakteerd op een mooie serenade vanaf de inpandige balustrade! *(En terwijl ik dit schrijf mijmer ik even terug naar de Caeciliafeesten van weleer, waar Christian Rikken zo tegen het einde van de avond zijn favoriete liedje galmde: Ik zing mijn serenade, onder de balustrade, en alles wat ik hoor, is het gebalk van mijn ezeltje, ia ia ia!!).*

Marian is niet thuis. Zij is op visite bij een vriendin en blijft daar ook slapen, vertelt Henk. En hij zegt er meteen bij dat hij dat zelf nooit mag, bij een vriendin blijven slapen.

Tijd voor koffie. Henk serveert er heerlijke appelflappen bij. Wat een goed begin!

Henk in The Picture

We hebben hier te maken met ennen rasèchte Bruukse. Henk is op 21 november 1950 geboren aan de Kruksebaan in Breedeweg. Er was in die tijd nog sprake van woningnood. Het gezin woonde in een zogenaamde duplexwoning: een bovenwoning èn een benedenwoning met een tussendeur. Vader Meijers kwam uit het Heiland, moeder van het Hemeltje. In 1955 verhuisde de familie Meijers naar het Hemeltje, wat nu het Kapittelland is. Henk heeft 1 broer, Hans, en 1 zus, José. José is inmiddels penningmeester van onze Stichting. U mag één keer raden hoe dat zo is gekomen.

Hart voor muziek

Hans en José hebben niets met muziek. Henk des te meer, en al van kinds af aan. Vanaf zijn 8e speelde hij gitaar. Hij kreeg les van Hent van Fien (voor de intimi: de vader van Pierre van Duo Sunday). Een goede leerschool voor het bespelen van gevoelige snaren. Daaraan voorafgaand bespeelde Henk korte tijd de trommels bij conculega Jubilate Deo. Omdat het oefenen voor teveel herrie zorgde in en om huize Meijers is dat nooit iets geworden. Noten leerde hij niet bij Jubilate Deo, maar pas jaren later bij Wilhelmina.

In 1967 leerde Henk Marian Willems kennen. Zij kwam letterlijk op de muziek af, volgens Henk. Hij repeteerde destijds wekelijks met een paar vrienden aan de Kruksebaan met zijn bandje Out Sixty Six. Nooit opgetreden (laat staan ontdekt), maar gewoon voor de

gezelligheid. Er kwamen wel veel moije vrollie op de klanken af. Waaronder Marian. Dus zo is het gekomen. En in 1969 trouwden ze, nog jong. 'Weej moochte op oons eige brulluft nie eens tot ut letst blieve...' lacht Henk. Ze woonden bij Henk's ouders in. In datzelfde jaar werd zoon Marco geboren.

Seksuele voorlichting in de vijftiger jaren...

Henk: 'op mijn 5^e ging ik met mijn moeder naar tante Annie die een baby had gekregen. Oorzaak? geprikt!! Door de ooievaar. Henk vroeg nog of hij de prik mocht zien, maar het antwoord was NEE! Later hoorde hij dat baby's uit de bloemkool kwamen. Terwijl zijn vader altijd beweerde dat hij Henk onderaan de Holleweg gevangen had, omdat hij daar eenzaam in zijn blootje over de weg liep.

Verwarring alom dus, over het onbespreekbare onderwerp seksuele voorlichting.

Een paar jaar later, in 1973 verhuisde het gezin naar de nieuwbouwwoning aan de Akkerweg. Schoonvader Willie Willems had er met hart en ziel en met vakmanschap aan gewerkt. Nog even over de muziek: in 1983 werd Henk lid van Fanfare Wilhelmina. Zijn kameraad Frans Nillessen, de zoon van fanfareberoemdheid 'Jan van Fen', speelde sax bij Wilhelmina. Hij haalde Henk over om hetzelfde te gaan doen. Zo gezegd zo gedaan. Saxofoonles volgde, onder andere van ons eigen super-sax-talent Sjaak Rieken. Ook de mondharmonica wordt door Henk bespeeld. Zijn vader deed hetzelfde. Maar dat is nog niet alles. Henk schreef zelf een aantal leuke nummers en bracht een handjevol CD's uit. Het gerucht gaat dat ook bij de fanfare zo'n uniek exemplaar te vinden is. Dus, fanfaristen: bij het eerstvolgende drankje aan de bar bij Willemien, éérs die CD aan, met het volume op 10!

Zie hier het bewijs: Henk's CD 'Van alles wà'. Zou hij ook lid zijn van de blauwe walm?

Al een jaar of 15 had Henk een liedje in zijn hoofd. Put your sweet lips a little closer to the phone moest worden: Kom is wah dichter met oow snuutje beej d'n hon! Nico Hermsen zag er wel muziek in en nam het nummer op. Toen het eenmaal op CD stond was het Henk himself die het via Omroep Groesbeek de ether in slingerde door het zelf aan te vragen.

Schrijven was voor Henk een uitlaatklep. Ging het leven even niet over rozen? Dan werd weer een nieuwe titel gekozen. Zoals 'As de blaedjes valle goan' en 'Opa en Oma geworre'.

Er kwamen enkele CD's uit, vooral voor vrienden en bekenden. Maar de topverkoop van 50 stuks aan de kleiduivenvereniging wil Henk ook niet onvermeld laten. Al voegt hij daar lachend aan toe: 'waarschijnlijk zijn ze gebruikt als schietschijven'.

D'n hoooooond

Henk is ook een dierenvriend. Zijn vriend heet Willem. Willem komt uit Roemenië, en hij is pas een week of twee op De Biesselt. Het is een Dobermann Pinscher van een jaartje oud. Willem kwam als pup naar Nederland, bij een advocaat in Bussum. Een paar weken geleden ging het daar mis. Willem en de andere Dobermann reu van de familie konden niet meer door één deur. Daarom werd Willem tijdelijk ondergebracht bij de stichting Dobermann Rescue. Maar op de verjaardag van Marian, op 30 oktober, kwam alles goed: Willem vond zijn warme nest in Mook. Hij blij, en zijn baasjes ook! Willem kan al een beetje Groesbeeks, want hij luistert meestal naar Henk. Maar soms ook niet. Dan snuffelt hij even langs om de visite wat beter te leren kennen. Willem is ook een muzikfan! Hij dribbelt regelmatig de trap op naar de vide. En dan slaat hij niet rechtsaf naar de strijkkamer, maar linksaf naar Henk's muziekstudio.

Henk, wat staat er zoal op jouw CV?

Henk ging naar de lagere school in de Breedeweg. Die maakte hij niet af. Want Henk wilde (en kon) méér. Hij wilde naar de HBS en dus ging hij na de 5e klas naar de voorbereidingsklas in Nijmegen aan de Stieltjesstraat. Daarna volgde inderdaad de HBS bij het Canisius College. Met succes.

Met het diploma koud op zak kwam er al een baan bij de Rabobank op zijn pad. Via via, zoals dat vroeger ging. Jan Poelen van de Rabo ging bij de ouders van Henk polshoogte nemen of hun zoon al klaar was voor een baan. En zo werd de Rabobank inderdaad de eerste werkgever.

Heel wat opleidingen volgden, in de avonduren. Praktijkdiploma Boekhouden, MBA, SPD, en in 1988 de pittige opleiding tot accountant. En dat terwijl Henk na de HBS eigenlijk economie had willen studeren in Tilburg. Maar de band met Marian was te close; hij zou haar te erg missen in het verre Tilburg.

Na de Rabobank werkte Henk bij de zeepfabriek Dobbelman in Nijmegen, en daarna volgde nog een baan bij een accountantskantoor in Nijmegen. Uiteindelijk runde Henk zelf een

succesvol accountantskantoor.

Zijn cliënten adviseerde en bediende hij met passie. En waar dat nodig was wist hij de mazen van de wet zonder problemen in het voordeel van de klant toe te passen.

Gezin en kleinkinderen

Vanuit de Akkerweg verhuisde het gezin Meijers in 1979 naar De Dries, in 't Hoddegat. Ook die woning werd zelf gebouwd. Wederom met grote inzet van Willie Willems, maar inmiddels hadden de zussen van Marian ook handige heren aan de haak geslagen die in de bouw hun steentje konden bijdragen.

Als we het over de kleinkinderen gaan hebben begint Henk te stralen. En natuurlijk wordt eerst de mobiel er bij gepakt voor foto's en filmpjes.

Zoon Marco (1969) woont in Nijmegen met schoondochter Margriet. Ze zijn de trotse ouders van de 16-jarige tweeling Michelle en Mark. Marco is een getalenteerd fietser. In zijn jeugd heeft hij op zijn crossfiets heel wat titels op zijn naam gezet, over de hele wereld. De familie reisde mee.

Dochter Heidi is in 't Hoddegat gebleven. Naast het voormalige ouderlijk huis is een mooie woning gebouwd waar ze woont met haar man Fred, dochter Mick van 14 en zoon Maks van 7.

Heidi was enkele jaren lid bij de majorettes. Jaren later wilde ze tuba leren spelen. De tuba van haar inmiddels overleden opa Willie. Ze is er uiteindelijk mee gestopt, want het bleek te emotioneel...

Dochter Mick(ey) heeft de muzikgenen van opa Henk meegekregen. Ze heeft gitaarles, ze zingt, en ze staat op de planken bij het jeugdtoneel.

Henk schenkt intussen de rode wijn. Hij is fijn! Zelf drinkt hij liever een biertje, maar hij vergeet er een voor zichzelf te openen. 'Ik zie gewoon zenewachtig' verklaart hij, als hij toch nog een flesje Becks uit de koelkast pakt.

Wilhelmina, What Else?!

Zoals gezegd werd Henk in 1983 lid bij onze fanfare. Hij bespeelde niet alleen de sax maar zette zich ook op bestuurlijk vlak in. Ten tijde van het voorzitterschap van Theo Hermsen nam hij enkele jaren zitting in het bestuur. En daarnaast ook in het werkcomité: een enthousiaste groep die heel veel werk verzette en veel geld

binnenbracht, vertelt Henk. Het was Henk die er destijds voor pleitte om het comité onder te brengen in een Stichting. Zo ontstond er meer structuur en werden de financiën verdeeld, waardoor het gevaar om subsidies mis te lopen verleden tijd was.

Henk werd voorzitter van de Stichting, Miel kwam bij Wilhelmina in beeld en werd secretaris, en Trudy beheerde de penningen.

Wat vierden we prachtige jubilea met de Fanfare, herinnert Henk zich. De tent op het marktplein, 3 dagen volle bak. De tapkraan bleef maar stromen, en dus stroomde het geld ook lekker binnen.

Rond 1993 moest de saxofoon helaas aan de wilgen gehangen worden. Henk was te druk met bestuur, stichting, en zijn accountantskantoor in opbouw. Rond 1998 stopte hij ook met de bestuurlijke taken. Een voorlopig afscheid.

Kiepevèl...

Tijdens de communie van kleindochter Mickey in de Cosmas en Damianuskerk - *volleges mien was da ien 2014* – zat Henk met een dikke laag kippenvel vooraan in de kerk. Hij kende de traditie niet dat enkele leden van de fanfare de communicantjes muzikaal begeleiden in enkele rondjes door de kerk. Met ontroering heeft Henk dat bijzondere tafereel gehoord en gezien. Daar is zijn hart weer sneller gaan kloppen. Maar Fanfare Wilhelmina was nooit uit zijn hart.

Dankzij het welbekende lobbywerk van Miel haakte Henk weer aan, en wel bij de voorbereidingen van het 115-jarig bestaansfeest. Het historische jaar met Rowwen Hèze in sporthal Heuvelland.

Niet lang daarna wist Miel Henk ook te porren om het stokje van Germa over te nemen voor het schrijven van deze rubriek 'Op de koffie bij'. Maar eh, dat schrijven is maar bijzaak. De bezoeken met Miel 'op locatie' bij fanfare-iconen zijn altijd gezellig, zo ook vandaag. Na een van die huisbezoeken was het Toon de Mosterdpot die Henk

bij het uitzwaaien vroeg 'Hentje, wanneer komde d'r wer beej?'. 'Dor mot ik nog ekkes ovver dinke', antwoordde Henk, 'mor dah heurde nog'. Toon had de toon weer gezet. Hij raakte Henk's gevoelige snaar. Een paar maanden later pakte hij de saxofoon weer op. Eerst nog wat onzeker, maar een paar lessen van Trudy kunnen wonderen verrichten weet Henk.

Eenmaal weer blazend lid kreeg Henk helaas problemen met zijn ogen en was hij een jaar uit de running. Maar nu is hij gelukkig weer Up & Running. Al gooit corona nu al maanden roet in het eten, wat Henk heel jammer vindt. Het noodgedwongen stilleggen van de repetities in de 1^e lockdown was Henk kennelijk volledig ontgaan. Zoals elke maandagavond ging hij enthousiast op pad richting de Kloosterstraat. Daar stond hij in z'n eentje met zijn koffertje voor een gesloten deur...

Bestuurstaken passen bij Henk. Hij is sinds 3 jaar weer bestuurslid en hij verricht hand- en spandiensten voor de Stichting. Twee jaar geleden sloot Henk zich ook bij de commissie Werving & Opleiding. En daarnaast spekt hij de kas. Een vriend van Wilhelmina is Henk natuurlijk al bijna 40 jaar. Sinds een paar jaar heeft hij zich ook in financiële zin aan Wilhelmina verbonden. Bedankt Henk!

Zorgen zijn er ook wel. Over het teruglopend ledenaantal bijvoorbeeld. Maar daarvoor timmert Wilhelmina gelukkig keihard aan de weg. Henk geniet volop van het verenigingsleven. Er bij te horen doet hem goed. En hij verzekert ons: 'noow goij ik nooit mer weg!'. Deal.

Hobby's

Muziek staat met stip op 1. Verder houdt Henk van wandelen en van verhalen schrijven.

Het uitbrengen van een boek staat op zijn bucketlist. Dertig verhalen liggen al klaar. Sommige daarvan sierden vorige edities van Het Wilhelmientje. Henk heeft ze verzameld met als titel 'Tussen Heiland en Hemeltje' en dat verwijst dan weer naar de plekken waar zijn opa's en oma's woonden.

Voor het wandelen van de Nijmeegse Vierdaagse draait Henk zijn handen niet om. Bekende Groesbeker Broer d'n Boes was jarenlang zijn wandelmaat. Ze liepen de vierdaagse 6x samen en traiden ontelbaar veel gezellige kilometers. Hun voetsporen staan onder andere op het Pieterpad en op lange afstandsmarsen van wel 100 KM in Zuid Limburg. Zo ontstond de hechte vriendschap tussen Henk

en de 15 jaar oudere Broer. Ze reisden ook samen, zoals een mooie trip naar Normandië. Het plan om 2 weken samen naar Canada te gaan gaat er helaas niet meer van komen. Het plotselinge overlijden van Broer, enkele maanden geleden, heeft diepe indruk gemaakt op Henk.

*Een anekdote uit de jaren waarin Henk en Broer
elkaar leerden kennen.*

*Beiden werkten bij Hudako. Broer als uitvoerder. Of Henk ook iets uitvoerde? Jazeker. Administratie en financiën. In die hoedanigheid vroeg Henk op de 2^e werkdag van het dienstverband van Broer of hij een handtekening wilde zetten op een blanco papier. 'Voor de administratie' zei Henk er nog snel even bij. Nietsvermoedend tekende Broer. Boven die handtekening typte Henk vervolgens de verklaring dat Broer zijn huis tegen een zeer schappelijke prijs aan hem zou verkopen. 'Ooohhhh, mor da doe ik **nooit mer!!**' riep Broer toen hij daar achter kwam. De vriendschap groeide en ging **nooit mer** verloren*

Vroeger had Henk weinig hobby's. Er was simpelweg erg weinig tijd. Met studeren en permanente educatie om bij te blijven in de accountancy vulde hij zijn vrije tijd. De enige hobby destijds was - hoe kan het ook anders - de fanfare. En de hobby's nu? Nu moet hij volgens eigen zeggen noodgedwongen mee gaan fietsen met zijn Marian.

Vakanties stonden lange tijd niet op zijn verlanglijst. Sinds 2002 is Henk wel regelmatig in Frankrijk te vinden. Een neef van hem geeft daar keramiekcursussen en heeft gastenverblijven. Tres bien, Henk is fan! Verder is er weinig aanleiding om te reizen. Want het mooie wonen op De Biesselt geeft genoeg voldoening. Henk prijst zich elke dag gelukkig als hij naar buiten kijkt. Maar ook binnenkijken is zeer de moeite waard weten Miel en Germa nu.

Love is in the air

Henk is 70, maar hartstikke hip. Zijn huidige echtgenote Marian ontmoette hij op internet. Ze woonde 55 kilometer verderop maar komt oorspronkelijk uit Ravenstein. Het was in januari 2016. De eerste afspraak in Het Veerhuis, in Ravenstein aan de Maas. Samen wat gedronken en gekletst en daarna ieder weer huiswaarts. Marian gaf een enorme dot gas met haar kleine Suzuki, waarop Henk dacht: *'Die zien we nooit meer, ...terug'*. Niets was minder waar. Diezelfde avond appjes over en weer en de rest is romantische geschiedenis. Dat Henk romantisch is bewijst wel het eerste verjaardagscadeau dat hij zijn Marian gaf in oktober 2016. Een tandemsprong! Want zeker in het begin van je relatie moet je origineel voor de dag komen lacht Henk. De tegoedbon bleef bijna een jaar in de kast, maar in augustus 2017 was het zo ver. Voordat ze het vliegtuig uit sprong vroeg Henk zijn Marian ten huwelijk. Love was in the air! Weer twee jaar later, op 28 september 2019, trouwden ze. Want eerst moest de verbouwing van hun liefdesnestje klaar zijn.

Die mooie dag

Als je zó mooi woont, dan trouw je in je eigen tuin. Het regende tot 13 uur, maar precies op tijd waren de weergoden het paar goed gezind. Tenten van de fanfare, wethouder Erik Meijers als Ambtenaar van de Burgerlijke stand, en Trudy en Louis voor de muzikale omlijsting. Succes en tranen verzekerd. Het Ja-woord werd enthousiast gegeven. Henk had zijn tekst, 'Ja ik wil', gekscherend in de palm van zijn hand geschreven. Altijd handig als je even moet spieken als de zenuwen op het moment-supreme toeslaan...

Natuurlijk stond ook een serenade van de fanfare op het programma. Dat moment emotioneerde Henk. Wat een fantastische ervaring, je eigen clubje, zoveel lieven mensen die de moeite nemen om voor je op te treden. Ook saxofoon-maatje Willy Peeters, zelf niet meer actief blazend, was van de partij. Wat een kanjer. Henk en Marian hebben

enorm genoten van de serenade. Dat is ook te zien in de mooie trouwreportage die we aan het slot van een hele gezellige avond nog even mochten bekijken.

Henk Meijers: zonder twijfel een veelzijdig en humoristisch persoon waar muziek in zit!

Je ziet het zelfs aan zijn riem en trouwschoenen:

Bedankt Henk, voor je openhartige verhalen en voor de gastvrijheid. Graag tot ziens en horens, nog héél vaak, bij **ons Willemien!** Hartelijke groeten, Miel Fransen en Germa Driessen

© *Germa Driessen*

Eenmalige unieke actie.

Ik geef het stokje en het toetsenbord weer terug aan Henk!

Sponsor aan het woord: HV

Met veel plezier gaan wij in op de uitnodiging voor een woordje 'sponsor aan het woord' in jullie clubblad.

HV, gespecialiseerd in Makelaardij, (Zorg) Verzekeringen, Hypotheken en RegioBank, is al sinds jaar en dag sponsor/vriend van de oudste vereniging van Groesbeek, Fanfare Wilhelmina.

Als ondernemer ben ik van mening dat naast het zaken doen het bedrijfsleven ook een sociale en maatschappelijke functie heeft. Echter in Groesbeek barst het van de verenigingen en daarom is het af en toe wel eens lastig om keuzes te moeten maken. Een bloeiend verenigingsleven is namelijk essentieel om een dorp leefbaar te houden. Net zo belangrijk is dat ook het zakelijke klimaat voor de ondernemers en winkeliers positief is. Immers alleen dan kan men op een goede manier ondernemen, wat dan weer ten goede komt aan de werkgelegenheid en dus ook aan het verenigingsleven. Ook Fanfare Wilhelmina draagt daar hun steentje aan bij. Als ik aan de fanfare denk, denk ik aan de diverse jubilea waar de fanfare hun muzikale bijdrage aan levert. Of, en dat is de laatste jaren helaas beduidend minder, alle kampioenschappen die de voetbalclubs en overige (sport)verenigingen mochten vieren. Steevast was de fanfare present bij de huldiging en route naar het gemeentehuis. Wat door de verenigingen zeer gewaardeerd wordt.

HV is een gerenommeerd, laagdrempelig en klantvriendelijk kantoor waar je terecht kunt voor al je verzekeringen, hypotheeken, taxaties, aan- en verkoop van woningen en verhuur van onroerend goed. Ook

zijn we zelfstandig adviseur van RegioBank. Een bank waar je gewoon 'ouderwets' binnen kunt lopen, een betaal- of spaarrekening kunt openen en ook 'gewoon' nog cash geld kunt opnemen of storten. Of te wel, we hebben alles 'onder één dak'. We besteden veel aandacht aan de persoonlijke band met onze relaties. Daarom is onze slogan; 'Aandacht maakt het persoonlijk!'

In deze bijzondere tijd is de afstand tijdelijk, maar blijft onze aandacht persoonlijk!

Wij wensen iedereen hele fijne feestdagen!
Zorg goed voor uzelf én voor elkaar.

HV
Willie Verbeet

Vervolg van de coronatijd-weetjes

- Op maandag 24 augustus vol goede moed weer begonnen aan de lessen en repetities in ons clublokaal. Alles volgens de regels opgesteld door het RIVM en Muziekbond. Het bestuur heeft gezorgd voor een juiste looproute, stickers op de vloer en stoelen voor de 1,5 meter afstand, desinfectans bij ingang en toiletten en instructies voor de leden hoe om te gaan met het instrument enz. Heerlijk om weer samen muziek te mogen maken en respect voor de afwezigen die allemaal duidelijk hebben aangegeven zich niet veilig te voelen, in de risicogroep te zitten of vanwege werkzaamheden in de zorg liever niet naar de repetitie te willen komen. Vrijwilligers Mark en Ton zijn standaard op maandagmorgen

aanwezig in ons clublokaal om ons muziek archief te scannen en op te slaan.

- M.i.v. maandag 5 oktober heeft het bestuur besloten om het advies op te volgen om zoveel mogelijk thuis te blijven en te stoppen met de repetities van opleidingsorkest en fanfare. Het was echter nog wel toegestaan om met 30 leden muziek te maken met in achtneming van de coronaregels. De lessen zijn gewoon doorgegaan in ons clublokaal.
 - Standaard gaat het schoonmaken van ons clublokaal gewoon door uiteraard op 1,5 meter afstand!
 - Op dit moment wordt bekeken of er langzaam weer wat gerepeteerd kan worden, de regels laten het weer toe.
 - Helaas dit jaar geen uitwisseling-, kermis- en thema concert, St. Maartens optocht, St Cecilia feest en oudjaarsviering.
- Hopelijk eindigt hiermee deze rubriek en brengen wij u in onze volgende editie weer wat beter nieuws!

Nieuwe samenwerking slagwerkgroep

In een van de laatste nieuwsbrieven is te lezen geweest dat onze slagwerkgroep een samenwerking is aangegaan met de slagwerkgroep van onze zuster vereniging fanfare Jubilate Deo. In dit Wilhelmientje willen we graag uitleggen hoe dit zo tot stand gekomen is en wat de toekomst ideeën zijn.

Onze slagwerkgroep heeft de laatste jaren te maken gehad met maar liefst vier verschillende dirigenten in korte tijd. Ik begin met de periode waarin Rene van Lokven van Beat-it slagwerkopleidingen dirigent werd. Hij heeft onze slagwerkgroep een aantal jaren met veel verve gedirigeerd en de leerlingen individueel les gegeven. Helaas was hij genoodzaakt hier een punt achter te zetten, toen zijn bedrijf te veel tijd vergde. Gelukkig werd hij opgevolgd door Jack Esmyer, ook werkzaam bij Beat-it. Onder zijn bezielende leiding heeft de slagwerkgroep tijdens ons laatste themaconcert een spetterende slagwerkshow neergezet. Helaas voor ons is Jack aan een nieuwe opleiding begonnen en moest ook hij de slagwerkgroep vaarwel zeggen en de individuele lessen overdragen. Dena Bisschop, opnieuw van Beat-it, heeft daarna het stokje over genomen voor zowel de individuele lessen als het dirigeren van de slagwerkgroep. Deze jonge dirigente heeft helaas maar een jaar voor de groep gestaan. Toen ze besloot om in het zuid Limburgse te gaan wonen werd de reisafstand naar Groesbeek een probleem.

Tja, op zoek naar een vierde dirigent in korte tijd. Helaas heeft deze vlotte wisseling een aantal slagwerkers doen besluiten te stoppen met hun activiteiten bij de slagwerkgroep. Er bleven daardoor nog maar vier slagwerkers over die actief waren in de slagwerkgroep. Dat was een karig clubje voor een mooi samenspel. Er kwam een vierde dirigent, maar die kon waarschijnlijk ook geen jaren betrokken blijven bij onze fanfare wegens onder andere zijn reistijd.

Als bestuur hebben we samen besproken hoe nu verder te gaan. Is het nog wel haalbaar om een slagwerkgroep van vier personen te handhaven? En vinden we een dirigent die maar vier leerlingen individueel les wil geven naast de groepsrepetitie? Is het nog wel leuk

en leerzaam voor de vier overgebleven slagwerkers of is het zoeken van een samenwerking met een andere vereniging een betere optie? Omdat we tijdens de carnaval een aantal keren samen met Jubilate Deo hebben gespeeld was de keuze voor een samenwerking met deze vereniging voor de hand liggend. Er is daarom contact gezocht met de bekenden binnen Jubilate Deo. Bij hen was er een kleine, erg jonge, slagwerkgroep, waar aanvulling welkom was, met een vast dirigent voor deze groep. Dus een afvaardiging van de twee besturen is om tafel gaan zitten om de mogelijkheden van samenwerking tussen de twee verenigingen wat betreft de slagwerkgroepen te verkennen. Van beide kanten werd de combinatie van de slagwerkgroepen, eenzelfde dirigent en individuele lessen als een positieve oplossing van de gerezen problemen ervaren. Dus we zijn aan de slag gegaan! En zowel de jeugd, de dirigent, als de ouders zijn erg enthousiast. De groep trekt goed met elkaar op en daagt elkaar op muzikaal niveau uit om nieuwe stukken samen te spelen. Genieten!

Op dit moment hebben we als besturen van de twee fanfares afgesproken in ieder geval tot het einde van 2020 de slagwerkgroepen samen te voegen. Dan maken we een tussenevaluatie. Zijn de geluiden positief, dan kunnen we dit schooljaar samen afmaken en weer zien hoe verder. Het belangrijkste is dat de slagwerkers op een leuke manier samen muziek kunnen maken. Samen spelen is toch het allermooiste dat er is!

Graag wil ik iedereen van Jubilate Deo en Fanfare Wilhelmina hartelijk danken bij het tot stand brengen van deze samenwerking.

Mede namens het bestuur van Fanfare Wilhelmina,
met muzikale groet,

Contactpersoon van de
slagwerkgroep,
Arno Kamps.

Uit de rijke muziekhistorie van fanfare Wilhelmina: de majorettes

In de vorige editie van het “Wilhelmientje” heb ik de geschiedenis van de tamboers behandeld en het is logisch, dat nu de majorettes aan de beurt zijn. De naam “majorettes” is van Amerikaanse oorsprong en betekent vrouwelijke tamboers die met tamboer-majoorstokken jongleren. Zij lopen vooraf aan het tamboer corps en de fanfare. In december 1970 besloot het bestuur van de fanfare op initiatief van de heren Berson en Peters een majorettepeloton op te richten. Er werd een beroep gedaan op de middenstand om geld voor dit doel te storten. Na een jaar was de oprichting een feit. In de plaatselijke krant werd een oproep gedaan en er meldden zich 13 meisjes. Om vooral de uniformen van de majorettes te bekostigen, werden bloemen en loten verkocht aan het Vierdaagsepubliek. Van de opbrengst werd de stof gekocht en kleermaker Jan Berson maakte de eerste uniformen.

Na intensieve repetities onder leiding van instructeur A. van Doorn werden de majorettes aan het dorp gepresenteerd. Bij de vele optredens van de fanfare zorgden de majorettes voor een wervelende

show: zoals o.a. bij de jaarlijkse carnavalsoptocht, concerten, jubilea, serenades en bruiloften

Op 21 augustus 1976 werd het eerste lustrum gevierd met een receptie, een muzikale rondwandeling, een show en een geweldige feestavond

Rond 1980 werd de animo bij de majorettes wat minder. Er bleven enkele meisjes weg tijdens de instructieavonden, waardoor er veel gemopperd werd. Tenslotte nam het bestuur enkele disciplinaire maatregelen. Het ging wat beter, toen er tijdens een concours in Waalwijk in het najaar van 1981 een derde prijs werd behaald, maar de klachten over het gedrag van sommige oudere meisjes bleven. Instructeur G. Borremans zag het niet meer zitten en wilde zijn taak overdragen aan Corrie Klaassen. Een lichtpuntje was Marion Kersten, zij bleef trouw aan de groep en was daarbij een steunpilaar. Zij vertegenwoordigde de majorettes in het bestuur en leidde de mini-majorettes op. In 1987 wilde Corrie Klaassen ermee stoppen en toen nam de Genepse Brigitte Bosch de instructie van haar over.

In 1990 werd Marion Kersten/Cillessen de nieuwe instructrice, tevens voorzien van de benodigde diploma's. Er werd geoefend in 2 groepen: leerlingen en mini-majorettes en de showgroep als tweede groep. Marion werd daarbij geassisteerd door Hanita Kersten en Brigitta Janssen.

In 1996 vierden de majorettes hun 25-jarig bestaan en in maart 1997 hebben zij het jubileum met een uitstapje 100-jarig beklonken. Na het bestaan van fanfare Wilhelmina werden de majorettes de Showgroep genoemd.

Het naaikransje van de fanfare: Petra, Germa, Brigitta en Marion hebben ruim 30 jaar lang kleding gemaakt voor de carnavalsoptocht (70 à 100 pakken per keer). Eerst moest er een thema bedacht worden, dan de juiste stof gekocht (zo goedkoop mogelijk!) en dan weken bezig om op tijd klaar te zijn. Er werd ook kleding gemaakt voor de shows bij themaconcerten.

Activiteiten in chronologische volgorde:

2007 Carnavalsoptocht

Voorop in de optocht in prachtig, zelfgemaakte kleding. Ieder jaar een nieuw thema en steeds weer een geweldige opening van de optocht, door veel mensen erg gewaardeerd!

2013 Themaconcert

Een van de hoogtepunten waren de jaarlijkse themaconcerten. Mooie shows o.l.v. Nicole en Lisette, dochters van Marion, met prachtige kleding.

2016 Het laatste optreden van de showgroep

Het laatste optreden van de showgroep in 2016 bij het themaconcert. De leeftijd van de groep was 16 t/m 34 jaar. Helaas kwam er geen jeugd meer bij en dan valt het doek voor de groep.

2017

In maart 2017 was het de laatste keer dat de showgroep in de carnavalsgroep meeliep. Tevens het definitieve einde van de majoretten/showgroep. Het werd steeds moeilijker meisjes te motiveren bij de fanfare te gaan dansen.

Bronvermelding:

** De edele kunst der hoornmuziek door Toon Bosch & Sjef Schmierman.*

** Marion Kersten/Cillessen.*

Samensteller Tony Nillesen.

Sponsoractie Villastrada

De sponsoractie bij schoenenspecialzaak Villastrada aan de Dorpsstraat 18 in Groesbeek loopt nog steeds. Ben je lid, vrijwilliger, donateur, vriend of sponsor van Fanfare Wilhelmina? Meld dit dan bij de kassa en geef je naam door. Fanfare Wilhelmina krijgt vervolgens een bepaald percentage van het aankoopbedrag overgemaakt.

Commissie Werving & Opleiding

Maart is alweer een hele lange tijd geleden. Dat betekent dat we al een lange tijd weinig of geen muziek hebben kunnen maken. Ook voor onze leerlingen was het wel even wennen om muzikles te krijgen via de digitale snelweg. Maar het lukte en wij zijn blij dat onze muziekdocenten onze blazers en slagwerkers toch op een motiverende manier les hebben gegeven.

De laatste activiteit die in maart in het kader van werving nog kon worden afgerond was de eindpresentatie van de leerlingen van basisschool Op de Horst; directie, leerkrachten, (oppas-)ouders en vooral de kinderen waren vreselijk enthousiast. Zij hebben zich, waarschijnlijk door de zenuwen van hun eerste optreden, behoorlijk uit-de-naad getoeterd. Josien van Wegberg kon gelukkig alles in goede banen leiden zodat er toch sprake kon zijn van een enigszins muzikaal gebeuren. Inge Roelofs heeft nog een wervend praatje gehouden over onze fanfare waarbij zij de nadruk legde op de jeugd van onze vereniging. Wellicht dat men zich dit in de nabije toekomst hopelijk nog herinnert als we weer de mogelijkheid krijgen om fysiek nieuwe leden voor onze vereniging te werven.

Op woensdag 11 maart zijn de muziekinstrumenten afgeleverd op de basisschool het Vossenhol. Op donderdag 12 maart heeft Josien de eerste instrumentale lessen aan de leerlingen van deze school verzorgd. En vanaf dat moment werd alles in het hele land platgelegd middels de intelligente lockdown. De kinderen hadden de instrumenten al mee naar huis genomen om thuis te oefenen. Nou, daar hadden ze dan door de omstandigheden rijkelijk veel tijd voor gekregen. We hopen dat zij daar gebruik van hebben gemaakt zonder de andere huisgenoten teveel te irriteren. Inmiddels zijn de muziekinstrumenten weer door ons opgehaald en schoongemaakt. Het was afwachten hoe e.e.a. zou gaan verlopen. Het was de bedoeling dat de scholen op maandag 11 mei weer gedeeltelijk zouden gaan starten. Voor onze muzieklessen was helaas geen ruimte; de scholen hadden het al druk genoeg met het digitaal organiseren van de lessen voor de kinderen die thuis moesten blijven en de lessen die in groepjes weer op school konden plaatsvinden.

Voor de zomervakantie hebben we toch met de directies van alle basisscholen overleg gevoerd om de mogelijkheden voor onze muzieklessen het komende schooljaar te bespreken. Alle scholen, inclusief Basisschool Gerardus Majella, wilden weer graag gebruik maken van onze muzieklessen die door Josien van Wegberg worden verzorgd.

In oktober zijn de blaaslessen weer gestart op basisschool het Vossenhol. De kinderen zitten verspreid in twee schakellokalen in verband met de verplichte afstand. Het is toegestaan dat 1 persoon van ons aanwezig is om Josien te ondersteunen waar dat wenselijk is. Verder mag er niemand de school in komen die daar geen wezenlijke functie heeft. Ook de eindpresentatie wordt anders: deze wordt waarschijnlijk gegeven voor de leerlingen van de school. Ouders/verzorgers mogen niet aanwezig zijn wat wij natuurlijk erg jammer vinden. Een life presentatie-orkestje van onze fanfare mag dus ook niet komen optreden bij de eindpresentatie. Misschien kan dat het volgende jaar wel als Corona zover bedwongen is dat er weer meer mogelijkheden komen op scholen en voor de muziekverenigingen.

Enkele maanden geleden is er op ons initiatief een artikel in de dagbladen verschenen waarin de mogelijkheden voor “herintreders” onder de aandacht werd gebracht. Iedereen die al eens muziekinstrument heeft bespeeld en dat weer zou willen gaan doen, kan een gratis proefles nemen bij een van onze docenten om te kijken of ze bij onze muziekvereniging mee willen gaan spelen. De gratis proeflessen staan overigens niet alleen ter beschikking voor “herintreders”, maar voor iedereen, jong en oud. Dus weet je iemand die daar interesse in heeft, laat hem/haar dan een mailtje sturen naar onze vereniging!

Omdat de leerlingen flinke vorderingen maken, worden op zaterdag 19 juni weer de centrale praktijkexamens in ons clublokaal gehouden. Hieraan zullen ook leerlingen van onze zusterverenigingen deelnemen. In de tussentijd zullen onze jeugdleden op zaterdagmiddag 30 januari 2021 weer van zich laten horen op het jaarlijkse “Wilhelmina Jeugd Concert”. Wij hopen dat de coronamaatregelen tegen die versoepeld zijn. Anders zullen wij het concert naar een latere datum verzetten.

Tot zo lang wensen wij iedereen geduld en sterkte toe in deze toch best wel moeilijke tijd. Blijf gezond en speel zo nu en dan, ter ontspanning, een stukje op je instrument. En natuurlijk fijne feestdagen toegewenst!

Namens de commissieleden vriendelijke groeten,
Michel Kleuters.

Lesgeven in coronatijd

Deze coronatijd is een tijd waarin dat wat vanzelfsprekend was plots opnieuw uitgevonden moet worden, zo ook de muzieklessen. Miel vroeg mij hoe het nu is om muziekles te geven in coronatijd, hoe zien de muzieklessen er nu uit?

De uitvoering van de coronamaatregelen zijn per orkest erg verschillend. Om een beeld te geven hoe de lessen er nu uitzien volgen hieronder een paar anekdotes naar aanleiding van geslaagde en minder geslaagde coronamaatregelen in de muzieklessen.

Plexi-glas:

Onwennig zitten we naast elkaar. Tussen ons in staat en tafel met daarop een groot plexiglas scherm, ruim 2 meter ruimte is er tussen ons in. We hebben zojuist onze eerste trompetles na de eerste lockdown weken en online lessen. Het samen spelen breekt het ijs en binnen korte tijd zitten we weer net zo te geinen als voor de corona tijd. We hebben ontzettend plezier in het weer samen trompet mogen spelen.

Na afloop van de les vraag ik wat de leerling van de les vond en van de maatregelen die we nu moeten nemen. De leerling zegt hierop met een grote grijns: 'Vooral dit plexiglas vind ik echt een verbetering. Mag ik volgende week aan mijn kant een foto van Famke Louise ophangen? Dan kan ik net doen of ik van haar les heb en heb ik iets moois om naar te kijken.'

Waarop ik zeg: Ben ik niet mooi genoeg dan? Waarop de leerling met een nog bredere grijns antwoordt: 'Geen idee, het plexiglas spiegelt aan mijn kant, dus ik heb de hele les naar mezelf zitten kijken'...

‘Trompet’ kapjes:

De eerste lock-down heb ik oa gebruikt om voor al mijn leerlingen ‘mond’ kapjes voor de trompet te maken. Chiffon stof haalt, volgens Duits onderzoek, de fijne aerosolen uit de lucht. Deze stof heb ik daarom aan binnenkant van fel gekleurde katoenen kapjes bevestigd. ‘Ze zien er echt cool uit’, zegt een leerling, ‘Ik hoop dat Corona nooit voorbij gaat.’ ‘Hoezo?’ Vraag ik. ‘Dan mogen we altijd met de trompet kapjes op blijven spelen’..

On/Off line:

Tijdens de eerste lockdown gaan we online lessen via Skype. Eerst even uitzoeken hoe dit moet, juiste apparatuur in huis halen, testen en dan ben ik klaar voor de eerste online muzieklessen.

Tijdens een les speel ik een wat langer muziekstuk voor. De leerling aan de andere kant zit heel stil, vol aandacht te luisteren. Ik probeer daarom zo muzikaal mogelijk voor te spelen en sloof me uit. Aan het eind van het stuk vraag ik of ze snap wat ik bedoelde met meer dynamiek gebruiken. Het valt me daarbij ineens op dat de leerling nu samen met haar vader voor het scherm zit. Blijkbaar ging ik zo op in het spelen dat ik gemist heb dat hij erbij kwam? Maar uit het antwoord van de leerling blijkt een andere verklaring, ze zegt: ‘Geen idee wat je met dynamiek bedoeld, Skype beleef hangen en ik kon je niet meer horen, dus ben ik naar beneden gegaan om mijn vader erbij te halen en die heeft het zojuist opgelost’...

Duetje:

We proberen een duet te spelen via Skype, voor mij klinkt het perfect en ik word helemaal enthousiast over dit nieuwe online lesgeven. Wel valt me op dat de leerling steeds langzamer gaat spelen, ik pas me aan door ook steeds langzamer te spelen en het blijft daardoor (voor mij) prima klinken. Na afloop van het duet zegt de leerling: Waarom speelde jij eigenlijk alles een tel later dan ik? Tja, Skype met vertraging ...

Sjouwen:

Yes!! De lessen mogen weer live in het gebouw, wel met wat kleine aanpassingen. Een van de nieuwe regels is dat je alleen eigen spullen mag gebruiken. Dit betekent dat ik aardig wat meer meeneem naar de les: eigen standaard, eigen lesboeken van alle boeken die mijn leerlingen gebruiken (wat neerkomt op een halve boekenkast in

een trolleykoffer gepropt), uitschuifbare plastic scheidingswand (handig voor in kleine ruimtes), extra dikke trui (ventilatie = ramen open), geluidsbox en laptop (voor alle muziek). O ja, en natuurlijk een grote pot desinfectie, keukenpapier en ontsmettingsdoekjes. Mijn achterbak alsook de achterbank van de auto liggen vol. Zo kom ik zwaar beladen, maar met enorm veel zin om weer les te geven, aan op mijn leslocatie. Tijdens het uitpakken blij ik toch nog 1 ding vergeten te zijn:
Mijn trompet....

Overall online:

Tijdens de meivakantie gebruikte ik in de online lessen een vakantiefoto uit Frankrijk als achtergrond in Skype. Het voelde net alsof ik echt even in Frankrijk was. Enkele leerlingen trapte erin en dachten dat ik vanuit Frankrijk les aan het geven was ipv van op mijn zolderkamerdje.

Mijn plan is nu om tijdens online lessen rond de kerstvakantie een mooie foto van de skipiste in Frankrijk als achtergrond te gebruiken. Dan kan ik trompetles geven midden in de sneeuw!!! Ja echt, alles is mogelijk in Skype, behalve dan duetjes spelen...

Muziekles in Corona tijd?

It's been a bumpy road, but I sure enjoyed it!!

Femke Tijen

Welkom aan nieuwe hoofdsponsor!

Met ingang van het nieuwe jaar 2021 wordt Bedrijven Centrum De Bank uit Heijen de nieuwe hoofdsponsor. De fanfare zat een half jaar zonder hoofdsponsor nadat Woningbouw Project De Heikant had aangegeven een stapje terug te willen doen. Gelukkig is de sponsorcommissie er snel in geslaagd een nieuwe hoofdsponsor te vinden. Op de vraag aan eigenaar Henk Meijers waarom hoofdsponsor worden van een muziekvereniging in Groesbeek:

“Ik ben een grote muziekliefhebber en blaas zelf de bariton saxofoon bij Wilhelmina”.

“Ik heb mijn huurders ervan kunnen overtuigen dat sponsoring van een muziekvereniging heel veel plezier en voordelen met zich mee kan brengen. Zeker met zo’n mooi en groot aantal sponsoren om de nodige contacten te leggen bij de jaarlijkse thema concerten van de vereniging”.

Ondanks dat, er vanwege de coronapandemie, geen optredens zijn en er niet gerepeteerd kan worden zijn wij heel trots op deze nieuwe samenwerking voor de komende 3 jaar.

Fanfare Wilhelmina is meer dan alleen een muziekvereniging dat blijkt wel weer, deze samenwerking straalt vertrouwen uit. Hierdoor we kunnen blijven bouwen aan een mooie toekomst voor ons Wilhelmien.

Column “De ooievaar”

Het was Februari 1955. “We gaan zo naar tante Annie op de Milsbeek”, kondigde Henks moeder aan. “Tante Annie is geprikt door de ooievaar en die heeft haar een baby gebracht”. Dat was een paar dagen daarvoor gebeurd. Daar had Henkie wel iets van opgevangen. Henkie werd dik aangekleed door moeder want ze gingen op de fiets. Dat was het enige beschikbare vervoermiddel. Vader had een Kaptein Mobylette maar die had hij deze vrijdagmiddag mee naar de Papierfabriek in Gennep. Zusje José was erbij en Fot en Moet, de opa en oma die woonden in de noodwoning op het Hemeltje. Die

hadden ze eerst even weggebracht, ook met de fiets natuurlijk. José zat toen in een stoeltje dat aan het stuur hing. Het was winter en het vroom ook overdag enkele graden. Bovendien stond er een stevige zuidoostelijke wind die het voor het gevoel nog wat kouder maakte en ook het winterzonnetje liet zich maar af en toe tussen het wolkendek zien. De jongen werd in het stoeltje gezet dat achter op moeders fietst was bevestigd. Nog even de gebreide handschoentjes aan en daar gingen ze de hobbelige weg af. Het Hemeltje was niet meer dan een veldweg met diepe karresporen waarin zich bevroren waterplassen bevonden. Goed uitkijken dus voor moeder, dat ze niet per ongeluk in zo'n karrespoor terecht kwam want dan was het risico groot dat ze onderuit gingen en op de bevroren ondergrond kwakten. Moeder trapte stevig door en vanaf de Holleweg ging het een paar honderd meter pijlsnel naar beneden. Ondanks dat de Holleweg diep ingebed lag tussen de heuvels was de wind snerpend. Maar de Milsbeek lag al aan hun voeten en tante Annie woonde niet ver van de Holleweg af.

Zo ze waren er al. Gauw naar binnen waar het lekker warm was en waar de grote staande klok in een rustig tempo de tijd wegtikte. Henkie was wel erg nieuwsgierig geworden. Dit had hij nog nooit meegemaakt. Voordat ze naar binnen gingen had hij nog goed rond gekeken of hij de ooievaar, die hij wel kende van een of ander plaatjesboek, nog ergens zag. Maar niets te zien. Een zuster had de deur opgedaan en hen eerst wat te drinken gegeven en hun een beschuit met blauwe muisjes voorgezet. Die warme chocomel liet hij goed maar vol ongeduld smaken. Ome Teun was naar het werk bij Pottenbakkerij "de Olde Kruyk" van ome Peter, een broer van Henks oma. Uiteindelijk mochten ze naar de slaapkamer waar moeder en kind hen opwachtten. Frank, heette de boreling en hij had leuke krulletjes, maar lag met een verse schone luier aan te slapen, zich niets aantrekkend van het bezoek. "Tante Annie, ben jij geprikt door de ooievaar?", vroeg Henkie bezorgd. "Ja, dat klopt Henkie", antwoordde tante Annie. "En deed dat pijn?" ging het verder want hij wilde natuurlijk alles weten. "Nou dat viel wel mee", stelde tante Annie hem gerust. "En bloedde het erg?" klonk het, nu enigszins angstig? "Ja het heeft wel gebloed", moest zijn tante toegeven. "Oh, mag ik eens kijken waar de ooievaar jou geprikt heeft?", ging hij nieuwsgierig verder. Er werd wat gelachen maar hij kreeg de bewuste plek jammer genoeg niet te zien. Henkie vond het

toch maar een raar beest die ooievaar. Of dat altijd zo ging? Vast niet. Hij had zijn vader er wel eens naar gevraagd: "Waar ben ik geboren?". Hij kreeg dan steevast te horen: "Jij bent niet geboren; Ik heb jou gevangen onder aan de Holleweg. Je liep daar tussen de bomen, helemaal bloot". Henkie probeerde zich er dan een voorstelling van te maken, hoe dat er zou moeten hebben uitgezien. Helemaal bloot rennend tussen de bomen, achterna gezeten door zijn vader. Die had hem dan opgemerkt, de Kaptein Mobylette snel tegen een boom gezet en het bos ingelopen om hem te pakken te krijgen. Hoe snel kon een jongetje van amper een halve meter hoog rennen op blote voeten? En wat als niet zijn vader hem had gezien maar iemand anders. Of als er twee mannen waren geweest die hem hadden gezien. Wie hem het eerst te pakken heeft, mag hem houden? Het waren maar rare verhalen die hij kreeg voorgeschoteld.

Maar goed, moeder en tante Annie waren weer helemaal bijgepraat en ze begaven zich naar de gang waar Henkie weer warm werd aangekleed. Muts op, wanten aan en in het kinderzitje gezet. Vriendelijk uitgezwaaid door de kraamverzorgster zetten ze weer koers richting huis. Het was nog wat kouder dan voorheen want moeder had wind tegen. Maar het deerde Henkie niet want die zat achter moeders rug. Hij had er alleen wat last van toen moeder bij het begin van de steile Holleweg afstapte en met de fiets aan de hand naar boven liep. Het zou ongeveer de plek zijn waar zijn vader hem gevangen had. Na het eten was al gauw het tijdstip aangebroken, dat hij naar bed moest, maar het duurde lang voordat hij de slaap kon vatten. Het verhaal over de ooievaar en het vangen van zijn vader bleef maar door zijn hoofd spoken en hij kreeg er maar geen goed beeld van hoe het allemaal in elkaar kon zitten. Later kreeg hij ook een variant op de ooievaar te horen. Dat was iets met een bloemkool. Daar zouden ze dan uitkomen, de baby's. Het werd alleen maar ongeloofwaardiger.

Later, heel veel later kwam Henkie erachter hoe het werkelijk in elkaar stak van de baby's en zo, maar ja, toen was het al te laat.

Tussen Heiland en Hemeltje © Henk Meijers 20-02-2020

Agenda 2021 (onder voorbehoud)

Voor actuele informatie kijk op: www.fanfarewilhelminagroesbeek.nl

Zaterdag 9 januari *Flessenactie jeugdleden*

Zondag 10 januari *Nieuwjaarsreceptie (huldiging 4 jubilarissen)*

Zaterdag 30 januari *Wilhelmina Jeugd Concert*

Zondag 7 maart *Blaaskapellenfestival*

Maandag 8 maart *Ledenvergadering*

Maandag 12 april *Eerste doorloop repetitie*

Maandag 19 april *Tweede doorloop repetitie*

Vrijdag 23 april *Generale repetitie Mallemolen*

Zaterdag 24 en zondag 25 april *Themaconcert*

Dinsdag 4 mei *Dodenherdenking*

Zondag 6 en 13 juni *Opluisteren communievieringen*

Vrijdag 18 juni *Eindpresentatie scholenproject in de Mallemolen*

Zaterdag 19 juni *Praktijkexamen leerlingen*

Zondag 11 juli *Wilhelmina On Tour*

Zomervakantie 17 juli t/m 29 augustus

Vrienden van Fanfare Wilhelmina

BEDANKT !

- Cultureel Centrum De Mallemolen
- Heller Gietman Assurantiën en hypotheeken
- Boonstra & Mulders Fysiotherapie
- Aannemersbedrijf Janssen-Groesbeek b.v.
- Assurantiekantoor Jacobs
- Gerrits Assurantiën
- Lotto en Reise-Center Hagemann
- Kerkhoff installatiebedrijf
- Van Kesteren b.v.
- Pearle Opticiens Bellevue 74
- Optiek Groesbeek
- Apotheek Groesbeek
- Hopman hoveniers
- Peter Jacobs klusbedrijf
- Op-maat Productions
- Autoschade Groesbeek
- Kuijpers Instruments VOF
- Ben en Toos Ceelen
- Hans, De Echte Bakker
- Jan Zwartjes Trappen
- Jan en Ria Rutten
- Bloemisterij Wilhelmina
- Frans en Marie Wijers
- Wil Kosman
- HV Makelaardij/Assurantiën
- Jan Vissers en Marianne Gietman
- Imkerij De Bosrand
- Theo en Truus Derks
- Kapsalon By Ro's Winssen
- Schoofs timmerwerken

Vrienden van Fanfare Wilhelmina

BEDANKT !

- Peter en Miep Cillessen
- Jan Tuss
- J.Bots Tegelwerken
- Theo Jansen en Elly van den Bergh
- Cor en Patty Gietman-van Oss
- Wijnhoeve de Heikant / Müskens Asperges
- IT voor de zaak
- Doors4U
- Bike Life Sjef van Bergen
- Hans Kuijpers podiumverhuur
- Ineke Schreven
- Willemien Wieffies & Kels
- Jan Medendorp en Jannie Peters
- Aannemersbedrijf P. Kaal b.v.
- Adviesbureau Meijers
- Beijer AGRA-TOER V.O.F.
- De Wolfsberg
- Coppes Hoorzorg Groesbeek
- EP: Heinz van Benthum
- Le Monde Eten/Drinken
- Kapsalon Nolly
- Pep en Ankie Koopman
- Mechteld ten Doesschate
- Marcel Dogterom Juwelier en goudsmid
- Cafe Zaal Hopmans
- DJ Sembo
- Boerderij/Camping Landgoed de Heuvel
- Rikken Metaalbewerking
- Stefan en Sanne Fransen
- Remondis BV

Ook aan alle donateurs van Fanfare Wilhelmina heel hartelijk dank!

